

सर्ग - १

(दोडरा)

થથર્યુ પેડું, ઊપડી બેજીવ હીરને વેણ;
નેસ સોંસરું દોડીયું દાયણ માટે કહેણ.
વળ્યાં ઢૂંગલે ઓઢણાં, ધલવલ ધૂજે હીર;
દાયણ પૂગે અબઘડી, હમણાં ભાંગે પીર.

સાસુ દેવલબાઈનો હરખ ન ઝાલ્યો જાય;
હરસુરને ઘર ઘોડિયું! ખમ્મા મોગલ માય.
ઉભડક બેઠો આંગણે, રાહ જુએ હરસુર;
પડખે ખળખળ વોંકળો, ચોગમ વન ઘેઘૂર.

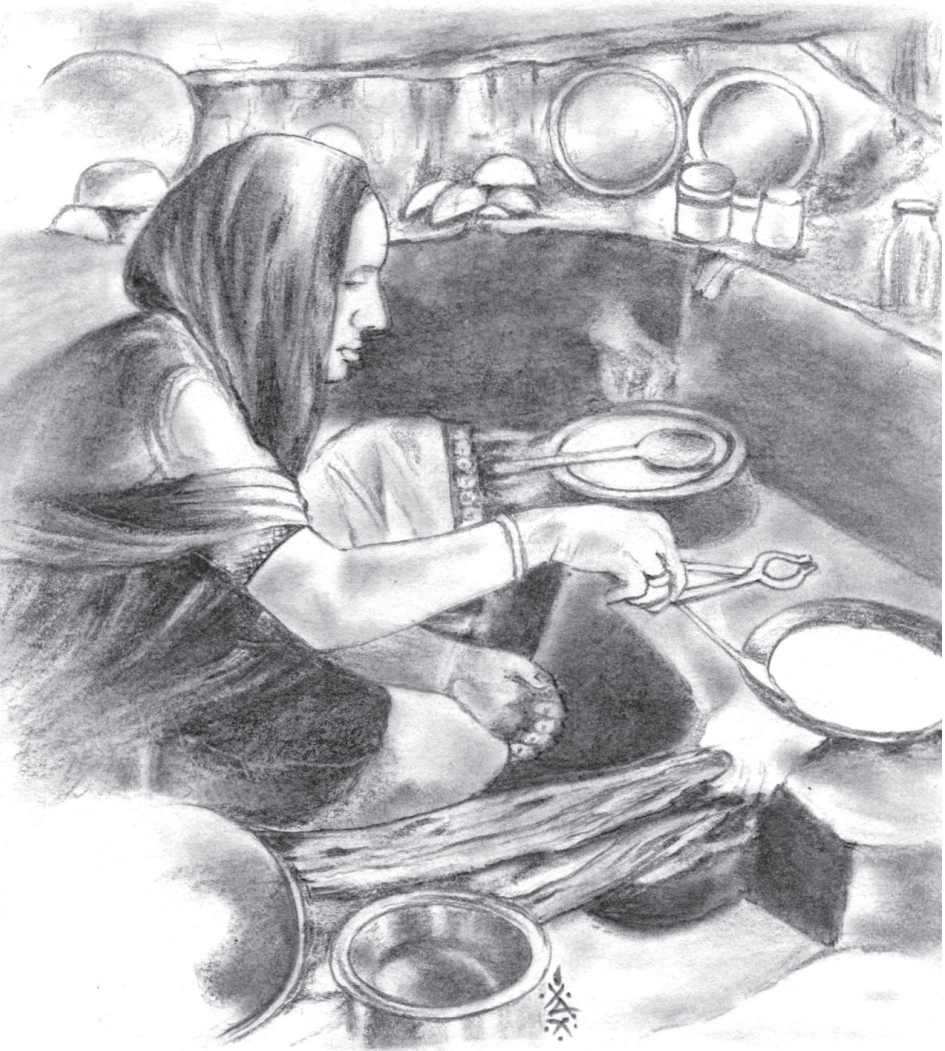
પો ફાટ્યા શો આવીયો નરવો બાળાસાદ;
જાણે છાતી સોંસરો વરસી ગ્યો વરસાદ!
વાઢ્યું કુમળું નાયડું, છૂટ્યો નેડો એક;
ગીરથી નેડો બાંધતાં બાંધ્યું જીવતર છેક.

ઊઠ્યો પછેડી ઝાટકી, ઉતાવળો હરસુર;
આડો ઘરનો ઉંબરો, ખાળે ઘોડાપૂર.
દોડી આવી માવડી, લઈને સાકર-થાળ;
દુઃખાણાં લીધાં સામટાં, ફળજો-ફૂલજો બાળ.

સાકર વહેંચી નેસમાં, માત ચડ્યું પટકૂળ;
ગુલાલ થઈને ગીરમાં ઊડી રાતડી ધૂળ.
ગહેક્યા વનમાં મોરલા, ચહેક્યાં કાબર-કીર;
સૂડા નભ પહોંચી વળ્યાં, ગજવ્યું આખું ગીર.

सर्ग - २

(दोहरी)

શિંગ ઉલાળી નીકળે માલઢોર વન દીમ;
ભાંભરડા ભાંગી વળે વીતી રાતનું ઢીમ.
હરસુરને એ જોઈને અમથું ઊપજે વહાલ;
ડચકારા દીકરો કરે, મલપત હાલે માલ.

ભેંસું નીકળી નેળથી, કાંઠા ઊભા કરાડ;
ભયને સૂંઘે, સાંભળે, ભેંસું હાથણહાડ.
ઉપર કરમદીનાં ઢૂવે, ઊજરતાં સિંહબાળ;
સિંહણ ઘુરકારા કરે, પડતી ઊંડી જાળ.

હરસુર આવ્યો તાણમાં, કાઢે કપરો કાળ;
ખીમરાને ધખના થતી, તેડું સિંહનાં બાળ!
ખાડાંને આ રોજનું, દિવસો વીત્યા ચાર;
હારે હરસુર પહોંચતાં આજે લાગી વાર.

મોકો ટાળી ખીમરો, ભેખડ ચડ્યો કરાડ;
સામે સિંહણનો ઢૂવો, ચૂકી ધબકવું નાડ.
સિંહણ નહોતી બોડમાં, શાવક રમતાં બહાર;
ગોઠીમડાં લે, ઊછળે, કરે પુચ્છ પર વાર.

ડગમગ હાલે આજ જે, કાલે કરશે રાજ;
મોઢું ખોલે ત્રાડવા, નીકળે કૂણો અવાજ.
ખીમરે સાવક ઊંચકી, કર્યો સહજ બુચકાર;
ગાડરડી ખંખેરતાં, પસવાર્યા પળવાર.

सर्ग - 3

(दोडरा)

